

Příklady na procvičení z Lineární algebry 1 (ZS 2020/2021): (6) Permutace

Cv. 1. Mějme permutaci

$$p = (1, 3, 4)(2, 5)(6, 11, 10, 9, 8, 7).$$

Spočítejte p^9 a p^{-14} .

Pro jakou nejmenší mocninu $k \geq 1$ dostaneme $p^k = id$?

Řešení:

K permutaci p^9 se nejrychleji dostaneme tak, že spočítáme $p^2 = p \circ p$, následně $p^4 = p^2 \circ p^2$, $p^8 = p^4 \circ p^4$ a nakonec $p^9 = p^8 \circ p$.

Dostáváme

- $p^2 = (1, 4, 3)(2)(5)(6, 10, 8)(7, 11, 9)$,
- $p^4 = (1, 3, 4)(2)(5)(6, 8, 10)(7, 9, 11)$,
- $p^8 = (1, 4, 3)(2)(5)(6, 10, 8)(7, 11, 9)$,
- $p^9 = (1)(2, 5)(3)(4)(6, 9)(7, 10)(8, 11)$.

Pro p^{-14} nejprve určíme stejným způsobem $p^{14} = p^8 \circ p^4 \circ p^2$ a následně spočítáme inverzní zobrazení. Dostáváme

- $p^{14} = (1, 4, 3)(2)(5)(6, 10, 8)(7, 11, 9)$
- $p^{-14} = (1, 3, 4)(2)(5)(6, 8, 10)(7, 9, 11)$.

Abychom určili nejmenší mocninu $k \geq 1$ takovou, že $p^k = id$, podíváme se na mocniny, které se budou chovat jako id na jednotlivých cyklech. První cyklus má délku 3, tedy každý prvek v něm obsažený bude vždy po 3 iteracích zpátky na svém místě. Prvnímu cyklu tedy odpovídá mocnina $3k_1$, kde $k_1 \geq 1$. Podobně pro druhý cyklus délky 2 potřebujeme, aby byla mocnina násobek 2 a pro třetí cyklus délky 6 mocninu, která je násobkem 6. Nejmenší společný násobek čísel 2, 3, 6 je 6, tedy $k = 6$. První cyklus se *protočí* 2-krát, druhý 3-krát a poslední 1-krát.

Cv. 2. Určete znaménko permutací r, s , kde

$$r = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & \dots & n-1 & n \\ n & n-1 & n-2 & \dots & 2 & 1 \end{pmatrix},$$

$$s = \begin{pmatrix} 1 & 2 & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & 2n \\ 1 & 3 & \dots & 2n-1 & 2 & 4 & \dots & 2n \end{pmatrix}.$$

Řešení:

Permutaci r můžeme pomocí cyklů zapsat jako

$$r = \begin{cases} (1, n)(2, n-1) \dots \left(\frac{n}{2}, \frac{n+2}{2}\right) & \text{pro } n \text{ sudé,} \\ (1, n)(2, n-1) \dots \left(\frac{n-1}{2}, \frac{n+3}{2}\right)\left(\frac{n+1}{2}\right) & \text{pro } n \text{ liché.} \end{cases}$$

V prvním případě máme $\frac{n}{2}$ cyklů, v druhém $\frac{n-1}{2}$ cyklů. Celkově tedy dostáváme, že

$$\operatorname{sgn}(r) = (-1)^{n-\text{počet cyklů}} = \begin{cases} (-1)^{n-\frac{n}{2}} = (-1)^{\frac{n}{2}} & \text{pro } n \text{ sudé,} \\ (-1)^{n-\frac{n-1}{2}} = (-1)^{\frac{n-1}{2}} & \text{pro } n \text{ liché.} \end{cases}$$

Znaménko permutace s můžeme spočítat pomocí počtu *inverzí*. Inverze je dvojice prvků (i, j) , taková, že $i > j$ a i se v cyklu nachází před j . Určíme:

- $2n-1$: $(2n-1, 2), (2n-1, 4), \dots, (2n-1, 2n-2)$ - dohromady $n-1$ inverzí,
- $2n-3$: $(2n-3, 2), (2n-3, 4), \dots, (2n-3, 2n-4)$ - dohromady $n-2$ inverzí,
- \vdots
- 3 : $(3, 2)$ - dohromady 1 inverze.

Celkově tedy máme $\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{n(n-1)}{2}$ inverzí, proto $\operatorname{sgn}(s) = (-1)^{\text{počet inverzí}} = \operatorname{sgn}(s) = (-1)^{\frac{n(n-1)}{2}}$.

Cv. 3. Najděte všechny permutace komutující s $p = (1, 2)(3)$.

Řešení:

Pro p máme celkem $3! = 6$ možných permutací, otestováním všech permutací dostaneme, že jediné 2 možnosti jsou p a id .

Cv. 4. Najděte všechny permutace splňující $p \in S_{10}$ a $p^2 = (1, 3)(2, 4)(7, 8, 9, 10)$.

Řešení:

Podívejme se nejprve, jak může vzniknout cyklus $(1, 3)$. Aby se 1 zobrazilo na 3 v p^2 , musí v p být součástí nějaké cyklu $(\dots, 1, a, 3, \dots)$. Podobně aby se 3 zobrazilo na 1, musí být $(\dots, 3, b, 1, \dots)$. Spojením obou úseků dostáváme $(\dots, 1, a, 3, b, 1, \dots)$, tedy nutně cyklus $(1, a, 3, b)$. V permutaci p^2 se tento cyklus rozpadne na 2 podcykly $(1, 3)(a, b)$. Ze struktury p^2 je jediná možnost, že $a = 2, b = 4$ nebo symetricky $a = 4, b = 2$.

Aby se dále prvky 5 a 6 zobrazily v p^2 sami na sebe, musí se buď oba zobrazit sami na sebe už v p , nebo tvořit cyklus o dvou prvcích $(5, c), (6, d)$. Pokud by libovolné z čísel byl součástí delšího cyklu, složením permutace sama se sebou bychom už nedostali (5) , resp. (6) . Ze struktury p^2 dále nutně vyplývá, že $c = 6$ a $d = 5$, jinak by (d) a (c) nebyly cykly z p^2 .

Zbývá určit $p(7), \dots, p(10)$. Podobně jako v případě prvků 1, 3 odvodíme, že musí existovat úsek $(\dots, 7, e, 8, f, 9, g, 10, h, 7, \dots)$, resp. cyklus $(7, e, 8, f, 9, g, 10, h, 7)$, který ale nejsme schopni pouze s pomocí prvků 7, \dots , 10 zkonstruovat. Z toho důvodu žádná permutace p nespĺňuje zadání.

Cv. 5. Dokažte, že složením permutací dostaneme permutaci.

Řešení:

Abychom dokázali toto tvrzení, stačí ukázat, že složení dvojice permutací $p, q \in S_n$ je *prosté* a *na*. Poté se bude jednat o bijekci na konečné množině, což odpovídá definici permutace. Toto půjde jednoduše dokázat z faktu, že obě permutace tyto vlastnosti splňují.

Prosté: Mějme $x, y \in \{1, \dots, n\}$ a necht' platí

$$(p \circ q)(x) = p(q(x)) = p(q(y)) = (p \circ q)(y).$$

Protože zobrazení p je prosté, platí, že nutně $q(x) = q(y)$. Nyní využijeme toho, že je prosté q a tedy platí, že $x = y$. Tedy i zobrazení $(p \circ q)$ je prosté.

Na: Aby platila tato vlastnost, musí pro každé $x \in \{1, \dots, n\}$ existovat prvek $y \in \{1, \dots, n\}$ takové, že $(p \circ q)(y) = p(q(y)) = x$. Protože je zobrazení p na, tak existuje $z \in \{1, \dots, n\}$ takové, že $p(z) = x$. Zároveň z vlastnosti na permutace q existuje y , že $q(y) = z$. Toto y splňuje tedy vztah $q(p(y)) = x$.

Cv. 6. Dokažte, že znaménko permutace p lze ekvivalentně definovat jako $\text{sgn}(p) = (-1)^s$, kde s je počet cyklů p sudé délky.

Řešení:

Každý cyklus můžeme zapsat pomocí transpozic jako

$$(i_1, i_2, \dots, i_k) = (i_1, i_2)(i_2, i_3) \dots (i_{k-1}, i_k).$$

Cyklus délky k tedy můžeme zapsat pomocí $k - 1$ transpozic, tedy znaménko sudého cyklu je $(-1)^{k-1} = (-1)$, zatímco znaménko lichého cyklu $(-1)^{k-1} = 1$. Znaménko permutace o ℓ cyklech můžeme zapsat jako součin znamének jednotlivých cyklů. Vidíme, že cykly liché délky přispějí do celkového součinu hodnotou 1, zatímco cykly sudé délky hodnotou (-1) . Stačí proto uvažovat pouze sudé cykly a skutečně platí, že $\text{sgn}(p) = (-1)^s$, kde s je počet cyklů sudé délky.